

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 243.

V Ljubljani, v soboto 23. oktobra 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 22. oktobra.

Nagodbini predlogi.

Nagodbini odsek je včeraj dovršil pretresanje o carinski in trgovinski zvezi z Ogersko ter poslanca Sohorja izbral za poročevalca. Danes zvečer ali jutri se bode zopet sošel, da odobri poročilo. Prihodnji teden pride reč pred državni zbor, ki jo upa do 30. t. m. rešiti. Ako bi to ne bilo mogoče, moral bi še 2. in 3. novembra zborovati. Sicer pa se je včeraj raznesla novica (za katero pa ne prevzamem nobenega poročstva), da boste delegaciji zaradi bolezni kolere in koz, ki razsajajo v Budapeštu, zborovali na Dunaji in da bode ob enem deloval tudi državni zbor. Dunajski listi zagovarjajo zborovanje delegacij na Dunaji, Budapeški pa se mu protivijo, ter se tolažijo, da bode kolera do 4. novembra morda že ugasnila. Toda če je res, da se mestna gospodstva Budapeška čisto nič ne briga za snago in za potrebne navedbe proti koleri, da obleko in posteljno perilo za kolero umrlih ljudi v sredi mesta suše in nesnage ne spravijo s pota, da zdravniki po tri dni bolnike puščajo brez zdravniške pomoči, kakor se je te dni od vlade poslana komisija sama prepričala, se Madžari pač ne morejo nadejati, da bode te grozne bolezni skoraj konec. Razun kolere pa v Budapeštu razsaja še druga nič manj nevarna, toda še grša nalezljiva bolezen, namreč kozé, za katerimi je tudi obolelo že več kakor sto ljudi. Ni se toraj čuditi, da marsikteremu poslancu mrzi iti v Budapešt, in da nekterim tudi njih skrbne žene branijo iti v Budapešt, da bi ne zboleli za ko kolero ali koz ne zatrosili med svoje otroke.

Drugi predlogi, ki zadevajo novo nagodbo z Ogrsko, v tem zasedanju ne pridejo pred zbornico, pač pa se bodo rešili v odseku, da bode vlada vedila pri čem da je in v kateri zadevi se je treba še pogajati z ogrsko vlado. Da bode odsek tem laglje in tem hitrije dovršil svojo nalogo, pretresajo desniški klubi te dni predloge gledé sladkorjevega davka in privilegija narodne banke. Zarad obeh predlogov

doseglo se je že skoraj popolno porazumljenje. Gledé banke nasvetovalo se bode več resolucij, v katerih se vladi naroča, še pred pričetkom dotičnih obravnav v zboru od banke zadobiti zagotovilo, da bode vstregla od pododseka sproženim željam zaradi pomnožitve podružnic, in njih zadostne podpore zaradi sprejemanja od zemljišnih posestnikov podpisanih menjic, zaradi dovolitve kredita posojilnim društvom in tovarnim zalogam i. t. d. Gledé napisa v raznih jezicah, kakoršen je bil na starih bankovcih, bila je naša vlada pripravljena vstreči željam raznih narodov in tudi banka je rekla, da nima nič proti temu. Reklo se je toraj ogrski vladi, da si naša polovica pridržuje eno stran bankovcev in jo bode popisala, oziroma potiskala po lastni volji, drugo pa prepušča Ogrom, da jo popišejo, kakor hočejo. Ali Tisza si je mislil: Ako bodo naši Hrvati in Srbi, Slovaki in Rumunci in nemški Saksonci na drugi strani vidili veljavo bankovcev izraženo v raznih jezicah, bodo od ogrske vlade zahtevali, da naj tudi ona na bankovcih pripozna enakopravnost njihovih jezikov, ter veljavo izrazi v raznih jezikih, ki se v Ogrski polovici govoré. Da bi se toraj med slabim vzgledom ne pohujšali, odgovoril je Tisza na dotično zahtevo naše vlade, da nikakor ne privoli v to, da bi bil napis na bankovcih drugačen, kakor nemšk in madjarsk. Odločno upiranje ogrske vlade je oplašilo poljski klub, da se neče potegovati za raznojezični napis, ampak glasovati za to, da naj bo ta napis kakor doslej na eni strani samo nemški, na eni pa samo madjarski. Češki klub pa hoče glasovati za napis v raznih avstrijskih jezicah, in Hohenwartov klub je sklenil se mu v tej zadevi pridružiti, dasiravno nimata upanja prodreti, ker bodo vsi levičarji brez izjeme glasovali za zgolj nemški in madjarski napis in bodo imeli večino, ako z njimi potegnejo Poljaki.

Gledé sladkorjevega davka tirja češki klub, da naj se tovarnarjem za vsaki metrični stot neočiščenega sladkorja dovoli povračilo 1 gold. 80 kr., za stot očiščenega sladkorja pa 2 gold. 50 kr.; dalje naj se jim za izvaževanje prizna darilo 6 milijonov goldinarjev, toraj 2 milijona več, kakor doslej. Ako bi

se te tirjatve odbile, bi morale prenehati vse sladkornice na Češkem in Moravskem in tudi kmetijstvo bi trpelo veliko škodo, ker bi v tistih krajih kmetje več ne sadili pese, ampak bi morali sejati žita, ki pa manj dobička prinašajo. V tej zadevi bode desnica podpirala češki klub in tudi vlada je obljubila, da hoče pri ogrski vladi pritiskati, da pritrdi opravičenim tirjavam dežele češke in moravske. Naj še omenim, da se bo pri carinski in trgovinski pogodbi vladi priporočalo, naj se kujejo srbrni denarji po pol goldinarja ali 50 kr. a. veljave.

Državni proračun za l. 1887.

V pričetku današnje seje predložil je finančni minister zbornici državni proračun za leto 1887. Potrebščina znaša okroglih 521 milijon goldinarjev, zaklada pa 505 milijonov, toraj bode primanjkovalo 16 milijonov goldinarjev, okoli 6 milijonov več, kakor za letošnje leto. Stroški so se zlasti pomnožili pri vojaštvu za nove puške, ki jih namerava vpeljati vojno ministerstvo, in pri ministerstvu za uk in bogočastje, vsled povikšanja duhovenske kongrue, in plače suplentov. Posamezne številke boste posneli iz govora ministrovega, ki je bil zaradi šundra jako težko nmeti.

Odgovor na interpelacijo zaradi gimnazije v Kromerizu.

Ko je Dunajevski končal svoj govor o državnem proračunu in predsednik naznanil, da dotični predlog v pretresanje izroči budgetnemu odseku, oglašil se je naučni minister Gautsch k odgovoru na interpelacijo, ki se jo uni dan stavili moravski poslanci. Rekel je, da iz prva prosilci vladi niso naznanili, kdo bode skrbel za stroške, ako se razširi gimnazija. Pozneje je baron Bojakovski ministerstvu pač sporočil, da prevzame neko društvo stroške za novi peti razred, ni pa povedal, kdo bode za te stroške skrbel v prihodnjih letih, ko bi se gimnazija še bolj razširila. Na vprašanje, kako misli poravnati čudno razmerje med českimi in nemškimi srednjimi šolami, ker ima pol milijona Nemcev 27 srednjih šol, poldrugi milijon Čehov pa le 11 českih

LISTEK.

Keltski grobovi po Kranjskem.

(Dalje.)

Drugo keltsko veliko stanovanje je pri vasi Dolénjvas pri Cirknici. Od jezera proti severu je prostor tržišče imenovan, grd kamnit pašnik. Meja mu je od ene strani jezero, od druge velikanski nasip, skoraj pol ure v okolici. Sredi nasipa stoji keltsko stanovanje, kjer je več sto let veliko število Keltoval. Tukaj so pred nekaj leti pot v hosto delali; zemljo kopaje prišli so na lepe keltske grobove. Tukajšnji Kelti niso nič celih mrličev zakopali, ampak vse sežgali, ostanke v piskre spravili in te piskre so plitvo, ne globoko v zemljo zakopavali. Na vsak pisker položili so kamen na vrh. Lepe reči, posebno lepe igle so se tam našle, koral pa čisto nič.

Enaki grobi in podobne igle so se našle tudi pri Ostrožniški vasi, pol ure od Mokronoga. Ko so v Ljubljani zvedeli za te najdbe, je gosp. Dežman poslal gosp. Šulca kopati, kateri je res mnogo lepih reči našel. Vendar od tako velikanskega stanovanja

se je čisto malo grobov našlo, in morajo ondi še lepe reči v zemlji ležati. Našel sem tam na sredi stanovanja, rimsko bivališče. Znamenje, da so Rimci Kelte pregnali in si na njihovih prostorih sami stanovanje napravili; to pričajo tam blizo nahajajoči se rimski grobi. Dobil sem tam rimsk nož in rimsk srebrn prstan.

Tudi pri Starem Trgu pri Ložu je bilo veliko keltsko stanovanje. Nad Starim Trgom proti zahodu je hribček, imenovan na Ulaki; tukaj je bilo največje, in sicer najmočnejše keltsko stanovanje. To se vidi na velikanskem kamenju ondi nanešenem; natanko se pozna, kje so stale keltske hiše. Tu je bilo veliko keltsko mesto, kjer so imeli hiše iz kamnja zložene in ne lesenih. Ta hribček je bil obdan z velikim nasipom in je imel kamnite hiše, in to je bila tista močna trdnjava Metule, katero hočejo eni po vsi sili na senoženih pri vasi Metle na Blokah imeti, kar niti misliti ni. Ta kraj se je mogel imenovati močna trdnjava, in mesto, kajti edino ta na vsem Kranjskem je bil iz kamnja zložen, nikakor pa ne zidan, bil je z močnim nasipom obdan, tako, da ga je bilo z orožjem, kakoršno so imeli, težko premagati.

Ogledal sem tudi keltsko gradišče pri Metlah; to vam je najmanjši keltsko stanovanje, kar se jih na Kranjskem vidi, ker se tudi nič vtrditi ne dá. Pri Starem trgu spoznal sem tudi, da potem, ko so Rimljani razdejali mesto, so sami na tem močnim kraju mesto zidali, kar se še vse dobro vidi. Tu se tudi nahaja veliko keltskih in rimskih ostankov, rimskih novcev. Ljudje so si na prostorih, kjer je mesto stalo, polje naredili, kje nahajajo vsake vrste starine, kar večinoma pokupi nemški knez, ki je lastnik grajščine Šneberg, in pride vsako leto poletni čas tje stanovat. Odnesele je že veliko lepih reči tam najdenih na Nemško, kar je pač škoda, da so lepe reči v druge dežele prišle. Vzrok temu je bilo pomankanje kakega rodoljuba, ki bi se bil nekoliko pobrigal in lepe reči zbiral za domači muzej. Pri ljudnost ondotnih prebivalcev me je jako veselila, posebno postrežna vljudnost c. kr. poštnega oskrbnika g. Pionekčega, ki mi je šel precej kraj kazat. Tudi mi je pri preiskovanju po svoji moči pomagal; jako lepe reči tičijo tam skrite v zemlji, kjer mora biti veliko grobov. Prostor, kjer morajo grobi biti, ni bil prazen, toraj sem moral, ne da bi mogel dalje preiskovati, kraj zapustiti; tam je pos...

zavodov, odgovoril je minister, da pri snovanju novih šol niso merodajne narodne, ampak socialne in gospodarske razmere. Sicer pa ima Moravska preveč srednjih šol in naučno ministerstvo boče le take nove šole priporočalo, ker se boče pokazalo, da so potrebne. Nemški liberalci so bili jako zadovoljni z ministrovim odgovorom in so mu z dobro-klici pritrkavali, na desnici pa se je razodevala velika nevolja zlasti zaradi tega, ker se je iz poprej omenjenih besed kazalo, kakor da bi bile socialne in gospodarske razmere slovanskih prebivalcev toliko slabše, kakor prebivalcev nemških, da je prav, ako imajo moravski Nemci 27, Čehi pa le 11 srednjih šol. Reklo se je sicer, da bodo Čehi zahtevali razpravo o ministrovem odgovoru, vendar tega predloga niso zahtevali, ampak hočejo o tej zadevi spregovoriti pri drugi priliki, najbrže pri državnem proračunu.

Interpelacije.

Preden se je pričel dnevni red, stavilo se je zopet več interpelacij. Heilsberg je vprašal ministerskega predsednika, zakaj še ni odgovoril na več interpelacij, ki so bile že lani stavljenе, in hoče li sploh odgovoriti na nje, ali vsaj razodeti vzroke, zakaj tega ne stori. Neki drugi levičar interpeliral je naučnega ministra, kako to, da je v nekem nemškem kraju krajni šolski svet sestavljen večidel iz Čehov, ki nemški ne znajo? Dr. Rapp je vprašal finančnega ministra, bi ga li ne bilo voljo zbornici predložiti zakona, po katerem bi se znižal hišni davek na Tirolskem. Lienbacher pa ga je interpeliral, od kod to, da se je začel hišni davek nakladati tudi planinskim kočam, ki so bile doslej brez davka? Ura je bila že ena, ko je zbornica prestopila na dnevni red, in je baron Ciani priporočal svoj predlog, da naj se premeni volilni red za veliko posestvo na Tirolskem. Proti njemu je govoril Wildauer in sedaj govori nasproti še dr. Heilsberg, za njim pa Fürnkranz. Ker so na dnevnem redu zgolj prva branja, bo še veliko govorov, preden se sklene današnja seja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Notranje dežele.

Ali je bilo umestno v državnem zboru zopet zahtevati, da naj se nemščini dá *pravica državne jezika* v Avstriji? Nikakor ne! Če bi že družih dokazov ne imeli, naj zadostuje za danes avstro-ogerska zunanja politika, posebno naša politika na Balkanu. Celih deset let se že vkvarjamo s poslanstvom, ki ga nam je Bismarkova previdnost naklonila, da bi namreč proti Iztočni (po Jutrovem) kulturo širili, kjer vsaj v našem obližji, v naši soseščini skoraj sami Slovani prebivajo, kateri nam, odkritosrčno rečeno, kot švabski državci, niso kdo vé kako naklonjeni. Namesto da bi naši politikarji vse storili, kar bi vsaj na videz kazalo, da se v Avstriji Slovanom dobro godi, da se njihove pravice prav tako spoštujejo, kakor pravice vsakega drugega naroda, gredo pa veliko-nemški liberalci in zopet zahtevajo: „Mi Nemci smo edini narod, ki ima v Avstriji gospodarske pravice; Vi vsi drugi smete k večjemu naši hlapci biti, če Vas veseli. Da bi bili

pa z nami ravnopravni, na to Vam pa še misliti ni treba.“ Vprašamo, mar li je to modra politika? Kako zaupanje morejo balkanski Slovani do Avstrije dobiti, če vidijo, da ona lastne svoje Slované vedno še pesti, dasiravno se Slovani že leta in leta za svoje pravice borijo in sicer za pravice, katere jim je vlada sama priznala!? Ali si bodo priprosti balkanski rodovi res domišljevali, da bi se njim boljše godilo, če bi jih Avstrija pod svoja krila sprejela, kakor se godi nam, ki smo ji že celih šeststo let vedno zvesti in vdani podaniki? Ne imejmo jih vendar za take bedake! Slovani po Balkanu imajo zadosti zdravega političnega razuma, da bodo iz našega položaja na svojo bodočnost sklepati znali, kaj jih čaka, če bi se Avstriji zaupali, dokler imata tukaj veliko besedo Nemec in Madjar. Sicer pa, kakor čujemo, ima Avstrija na Balkanu za Slované drugo mero, kakor pa doma. To zopet na veke ne bi moglo tako ostati. Toraj še enkrat lahko rečemo, da v državnem zboru Nemci večje bedarije ne morejo kmalo na oder spraviti, kakor je ta, če začno zahtevati „intabulacijo“ nemščine za državni jezik.

Regnikolarne deputacije obrodile so svoj sad: *Nuncij* in *renuncij*. Poslednji izročil se je dne 21. oktobra hrvaški regnikolarni deputaciji in je tak, da Hrvatje pravijo, da britka ironija na vse strani iz njega gleda. Spisal ga je poslanec dr. Maks Falk Madjarom tako vgodno, da mu brez vse skrbi lahko zaslužni križec zanj podelé. Renuncij trdi, da v tem slučaju ne gré za spremembo nagodbe l. 1868, temveč le za njegovo razlaganje glede nekaterih podrejenih vprašanj. Zarad tega tudi državnopravnih razmer med Madjari in Hrvati ne bo potreba natančneje preiskavati, ali ste si namreč Hrvaška in Ogerska tako enaki, kakor Ogerska in Avstrija, ali ne. Glede razmerja, v katerem se nahaja samoupravna Hrvaška in Slavonija nasproti skupni ogerski vladi, se renuncij na pogodbo sklicuje, po kateri je hrvaška vlada odgovorna hrvaškemu deželnemu zboru, osrednja vlada pa ogerskemu državnemu zboru. Hrvatje so dalje izrazili željo po lastnih odsekih pri ogerskih ministerstvih; renuncij na to odgovarja, da se bo ogerska vlada pri oddaji služeb pri osrednji vladi že po možnosti ozirala na Hrvate; vendar pa morajo taisti biti strokovnjaki in pa madjarski morajo znati. Na hrvaško zahtevo, da naj bi se po Hrvaško-Slavonskem povsod hrvaščina uvedla za uradni jezik, pravi renuncij, da je to vse jako lepo in pošteno. Vendar pa iz tega še ne sledi, da bi se raba madjarščine popolnoma izključila. Na noben način toraj ne gré, da bi se ta ali oni jezik iz urada izključil. Pa tudi dokaj laglje se uraduje, če imajo nekatere tiskovine dvojni tekst. Na pritožbo, da javni uradniki dostikrat niso zmožni deželnega jezika, pravi renuncij, da se bo že pomagalo. Glede madjarske „trikolore“ renuncij trdi, da je na Hrvaškem opravičena, ker je to skupna zastava dežela pod krono sv. Štefana zbranih. Na trditev, nuncija hrvaške regnikolarne deputacije, da pri banovih sporočilih na cesarsko ogersko vlada nima nobenega drugega posla, kakor pogledati in odposlati jih, madjarski renuncij odgovarja, da to ni tako, temveč ima ogerska vlada pravico, svoje mnenje pri vsaki točki oddati in to brez vsakega dvoma. O sestavi zbornice magnatov pravi renuncij, da ne more nagodbe prenehati, kar se pa tiče vpeljave hrvaščine pri kr. finančnem ravnateljstvu v Zagrebu in služeb pri gozdnem ravnateljstvu, se bo že vpeljala hrvaščina in pa Hrvatje se bodo v službe jemali, če bodo dokazali strokovno učenost o gozdarstvu. Zahteve o denarnih zadevah pridejo drugo leto na vrsto, kedar se bo sklepala nova finančna pogodba med Ogorsk in Hrvaško; da bi pa Madjari Hrvate zanemarjali v narodno-gospodarskem oziru, pa renuncij pravi, da ni res!

Vnanje države.

Vesile so zopet eno vganile, ki bi imela biti zrno vse državne modrosti. Če pa bo, pokazala boče

mlada Bolgarska, ki ima pri vsi svoji mladosti silno trdo glavo. Ker so bolgarske homatije vsem trem velesilam tolikanj preglavice delale, da prav za prav niso več vedele, kaj bi z Bolgarijo storile, navsotoval je grof Kalnoky Rusiji sledeče, kar so v Petrogradu za sedaj tudi sprejeli: „Rusija naj obljubi, da Bolgarije ne bo zasedla, pa se ji Avstrija in Nemčija obvežete, da ne bodele priznali nepostavnega sobranja.“ Rusom je bila ta mešetarija jako všeč, kajti za sedaj nobene reči niso nujneje potrebovali, kakor prijatelja, ki bi jih podpiral v nepripoznavanju bolgarskih volitev in sobranja. Sedaj so ga dobili. Ne dá se tajiti, da so Bolgare s tem v veliko zágato spravili, toda vrli junaki bodo tudi iz te pravo pot našli. Po najnovejših sporočilih iz Sofije se Bolgari na vse te sklepe prav nič ne mislijo ozirati, temveč bodo takoj 27. t. m. jeli izvrševati z volitvami pričeto nalogo. Prvih štirinajst dni pečali se bodo s sestavo sobranja in verifikacijo volitev. Ko se bo to zgodilo, prišla bo na dnevni red odpoved kneza Aleksandra in te sobranje ne misli sprejeti, vsled česar bi bil Battenberg zopet knez bolgarski. Če bi pa velesile tega nikakor ne dovolile, kar je tudi gotovo, kakor bi bilo z žebliem pribito, mislijo Bolgari napraviti personalno unijo z eno ali drugo balkanskimi držav, ali pa republiko oklicati. Tako zvoni na Bolgarskem. Sedaj čujemo pa še glas zvonov iz Petrograda. Ondašnji kabinet je ravnokar z okrožnico vsem evropskim kabinetom naznanil, da če bi Bolgari zopet Battenberžana volili, bo Rusija nemudoma Bolgarijo zasedla. Turčija si pa prizadeva prenapete strune med Petrogradom in Sofijo, kolikor bi se dalo, odvit, ter pravi, da je to njena dolžnost. Proti sobranju nima drugega ugovora, kakor da Iztočno Rumeliji ne smejo voliti, ker nimajo pravice za to. Kakor je iz vsega razvidno, je štrana še veliko huje zamotana, kakor je bila.

Lahi se v resnici nekaj nadjajo, naj že bo potem, kar hoče, sicer bi njih vojni minister ne zahteval kar v eni sapi petnajst milijonov lir za pomnožitev konjištva in topništva. Kraljeva mornarica namerava sprehod v grško in turško vodovje. Najpoprej pojde proti Kreti, od ondod pa dalje proti večjim turškim lukam, iz katerih se bo proti grškim obrnila. Tudi v Pirej pojde pogledat, kaj Grki delajo. Za take sprehode je pa treba precej drobiža in tega ji je kralj iz tistih zalog v svoti poldruga milijona lir vkazal vzeti, ki so določene za stroške, ki se ne dajo že naprej določiti. Sploh se pa mora reči, da Lahi na morji znajo denar razsipati, kakor ne malo kdo. Sklepni račun mornarice za letos dovoljeni kredit že sedaj za devet milijonov lir presega, kar pa menda še ni vse. Prav je toraj, da se močje nekoliko po morji ožró, če bi se tu ali tam ne bilo nadjati kake odškodnine za slučaj, če bi bilo treba topove nabijati. Na Albanijo poleg naše Dalmacije že jako dolgo in zaljubljeno gledajo, pa se bodo menda prav tako obrisali za njo, kakor za naše Tirole in za Primorje. Saj ne stoji nikjer pisano, da bi moral človek vse imeti, kar mu je všeč. Če bi to načelo veljalo, bi si ta in oni invalid želel biti general v pokoji.

Iz Rima se naznanja, da pride k *laški vladi* francoski poslanec grof Mouy, in zopet se bodo začeli pogajati zaradi broderske pogodbe med francosko in laško državo. Znano je, da je francoska vlada meni nič, tebi nič, odpovedala to pogodbo, sedaj pa je čutiti, da se država državi zopet približuje, ker obe potrebujejo pomoči zoper tretjega — Angleža, ki se hoče v Egiptu stalno vtrditi.

Kaj delajo *Angleži*? Hujskajo, kjer morejo. Pred vsem drugim si na vso moč prizadevajo, kako bi Avstrijo in Nemčijo z Rusijo navskriž spravili, ob enem pa tudi poskušajo Francoze in Nemce razdražiti. Francozje so takoj zapazili, kaj John Bull namerava in so mu povedali, kar mu gré. Na Nemškem pa še vedno oprezujejo, ne vedoč, kaj bi bilo bolje storiti, ali prejo prodati, ali platno dati

vgodno v pozimskem času, v jeseni ali spomladi, ko so njive prazne, preiskovanje pričeti.

Sedaj sem preiskoval, kakor mi je bilo naročeno, okoli Kosleka, Stražišča in Velikega Stražišča nad Begunjami; toda toč je vse prazno in ga ni najmanjšega sleda kakega starega stanovanja. Jako velikansko starinsko stanovanje se pa nahaja na Gradiškem Vrh pri Robu v Velikolaškem okraju; tam je velikanski nasip, na dve strani, na Gradiškem Vrh pride skup, in je napravljen čez hribe in doline. Dalje je nasip na gori sv. Primoža, drugi pa na Mačkovem Vrh, več kot eno uro dolg. Na sredi, v neki senožeti, se vidijo čudni grobovi. Ta znamenit nasip bo treba dobro preiskati, kajti nadejati se je lepih in znamenitih reči. Jaz sem ga samo povrh pregledal, ker mi ni čas pripuščal natančneje preiskave.

Videl sem potem keltsko stanovanje pri Malem Osolniku, potem keltske grobe pri Št. Kocijanu pri Turjaku, veliko keltsko stanovanje pri vasi Slokagora. Škoda da nisem imel časa grobov preiskati. Našel sem keltsko stanovanje na Limbarški gori v veliki hosti Cobelsberške grajščine med velikimi skalami, potem veliko keltsko stanovanje nad vasjo Gradišče

Želimeljske fare, kjer je več gomil. Gosp. Šule je že one prekopal, pa je čisto malo našel. Keltsko stanovanje je tudi bilo na gori pri Mariji Magdaleni Šmarske fare, kjer je v hosti pri vasi Porodišče veliko lepih gomil, v katerih so morebiti lepe reči.

Gosp. Šule je tudi tukaj pred nekaj leti že nekatere gomile prekopal. Dalje ni mogel, ker so kmetje iz Porodišča preveliko odškodnino za hosto tirjali, češ, da zlata iščemo, pa smo le za zgodovino delali. Zahtevanja po tako veliki odškodnini nikakor ne morem odobravati.

Obrnimo se nekoliko proti jugu. Okoli Poliške župnije je pač mnogo rimskih ostankov, prav nič pa ne keltskih. Prvim keltskim grobom po tej strani sem prišel na sled pri Zatičini. Tukaj jih je pa grozno veliko. Lahko rečem, da jih na celem Kranjskem ni toliko, kakor prav med Zatičino in Šentvidom. Tukaj so imeli Kelti stanovanje na hribu Gradišče. Po obeh krajih ceste nahaja se tukaj obilno gomil, kakor tudi v hosti nad cesto, žal, da se ni prav nič v njih nadjati, ker so v ilovnosti zemlji, ktera vsako reč konča. Vsako kopanje in iskanje bilo bi tu zastoj; če tudi se smemo skoraj izvestno nadjati, da je bilo v teh gomilah obilno lepih reči

svoje dni, bi jih vendar dandanes ne našli več, ker jih je ilovica že zdavnej vničila. Če bi jih pa kljubu temu še kaj bilo, so pa izvestno tako spridene in pokončane, da bi ne bile vredne truda pri kopanju in denarja, kar bi ga stalo. Keltski grobi se nahajajo tudi pri Radohovi vasi in sledi od stanovanj na Gradišči nad vasjo Ilova gora v Kopanjski župniji. Gradišče je skalnat hrib, za trdnjavo kakor nalašč vstvarjen. Ondi so Kelti stanovali, toda ne dolgo; nahajajo se samo črepinje, grobov ni. Pač pa se nahajajo ondri rimski grobovi. Kmet Berlè je na svoji njivi oral in je prišel na sled rimskim grobovom. Berlè je začel kopati in je res prišel do grobov. Našel je veliko posode, iz česar je sklepal, da morajo ondri cekini pokopani biti. Ker pa ni drugega našel, kot le staro rimsko posodo, katere nestrokovnjak niti poznal ni, jo je razbil in je tako dragocene reči vničil. Od ondod pa do Krke potem ni nobenega sledu več o Keltih; še le v Dobrniški župniji nad vasjo Korita vidi se zopet dobro ohranjeno nepoškodovano Gradišče s celim nasipom, kakor so jih Kelti delali. V resnici je to najlepše ohranjeno keltsko gradišče, kar sem jih kedaj našel. Ondi blizu na Dobravskih pašnikih je pa čuda veliko keltskih

delat. Vendar pa so tudi v Berolinu že prišli do prepričanja, da je prišla na Angeškem zopet stara politika v veljavo, ktere poglavitna naloga je bila države celega svetá drugo proti drugi hujskati, da je bilo potem nji mogoče v kalnem ribariti. Da so Nemci to sprevideli, je dobro, ker se bodo vedeli varovati angleških dobrih svetov. Za Angleža bi pod ljubim Bogom ne bilo večjega veselja, kakor omenjene države medsebojno do pretepa spraviti, da bi jim potem sami streljiva in družega blaga lahko več prodajali. — Najnovejša poročila iz Angleškega pa kažejo, kakor da bi Angleži hotli popustiti to politiko in pred vsem skrbeti le za-se, za posestva, ki so raztresena po vseh delih svetá in za kupčijo. Lord Churchill se je baje ob svojem potovanji prepričal, da se evropske velevalsti ne dajo več Angležem za nos voditi. Preobrat angleške politike kaže menda tudi prijateljstvo med Rusijo in Turčijo. Angleška menda ne pojde v boj — za gnilo Turčijo.

Izvirni dopisi.

Z Čemšenika, 22. oktobra. (Duhovne vaje.) Zadnjič sem sporočal o veliki škodi in žalosti, ktero nam je včinila strahovita toča, danes pa naznanjam veliko veselje, koje je usmiljeni Bog nadomestil za toliko tarnjanje. Bile so namreč duhovne vaje od 6. do 17. t. m., ktere so vodili velezaslužni, neumorno delavni gospodje misijonarji iz Celja: velečastiti gospod superior, za 76 let še čuda krepak starček, ustanovitelj oo. Lazaristov med Slovenci, toraj pač visokozaslužni gospod za Slovence, gospod Janez s svojim gromčim glasom, in gosp. Anton z milo donečo besedo. Trajale so duhovne vaje dvanajst dni, malokje tako dolgo, a vendar so prehitro minule.

Akoravno je bilo lepo vreme, so vendar ljudje le malo časa zamudili, ker je le jeden stan določene mu dneve hodil v cerkev, drugi so pa doma marljivo delali. Tako je bilo od zadnje srede do nedelje vse polno možkih v cerkvi, a ženstvo, ki je že vaje dovršilo, je pridno delalo na njivah, tudi oralo itd.

Posebno ginljivo je bilo zadnji petek, ko je g. Janez, poseben prijatelj mladine, peljal mladenčce v Zabreznik in tam posebej za nje poduk imel; nazaj gredé pa so s takim veseljem in gorečnostjo peli, da se je vse po Doberlevem in Čemšeniku razlegalo. Možje so pa med tem v farni cerkvi posebni poduk imeli in potem v procesiji mladenčem naproti hiteli in skupno z duhovščino vred v cerkev prepevaje prišli.

Na vrhunec pa je prikipelo duhovno veselje pri sklepu v nedeljo 17. t. m., ko je bila med prijetnim pritrkovanjem dobro vbranih zvonov in med streljanjem iz topičev velika slovesna sv. maša in potem velikanska procesija s sv. Rešnjim Telesom. Marsiktero oko se je solzilo samega veselja. Med drugim ljudstvom je bilo 54 parov venčanih deklet s prižganimi svečami, kar je tudi dober vtis, posebno v cerkvi, napravilo. Kaj tacega še ni bilo pri nas! Veče dobrote nam pač naš za dušni blagor tolikanj goreči gosp. župnik ni mogel nakloniti, kakor da je naprosil velezaslužne gospode misijonarje za duhovne vaje. Ljubi Gospod Bog naj vsem vkup, prečastitim gg. misijonarjem in g. župniku že na tem svetu povrne stoterno s tem, da jim vtrdi in vkrepi ljubo

grobov, izvestno več kot petdeset. Kakih deset smo jih lansko leto prekopali in smo kaj lepe reči v njih našli, posebno nektare lepe igle, mnogovrstne koralde in še več družega. Železnih sulic in sekir se ondi posebno veliko najde, to pa za to, ker so si jih sami izdelovali.

Veliko ostankov od kovanega železa se vidi na prostorih, kjer so imeli svoje stanovanje in je misel popolnoma opravičena, da so imeli tukaj svoje kovačije, kjer so morda železno orodje in orožje tudi za prodaj kovali. Žlindre se tukaj toliko nahaja, kakor na nobenem drugem gradišči ne. Tukaj bi bilo prijetno in koristno kopati, ker bi se veliko našlo in pa ljudje so silno prijazni, zanesljivi in pošteni pa tudi precej premožni, za kar se imajo zahvaliti prirojeni jim varčnosti, pridnosti in poštenosti. Polje jim ne rodi zlata, pač pa je veliko kamenja po njem, kljubu temu se pa ljudje pošteno živé s svojimi pridnimi rokami. Bog jim je dal svoj blagoslov, ker spoštujejo duhovnike in sv. cerkev.

(Dalje prih.)

zdravje; po smrti pa podeli svetlo krono učencikov v nebesih.

Iz Ljutomerskih goric, 22. okt. (Po trgatvi.) Vsled tople in za vinograde posebno vgodne jeseni se je letos tukaj trgatav vsaj 10 dni prej začela in tudi prej končala, kakor druga leta; in ker je bil ves čas trgatve lep, izvzemši edini dan, se je to pri nas navešelejše opravilo hitro in dobro oprávil. Po obnem mnenju bode letošnja kapljica tako dobra, kakoršne že dolgo nismo imeli. To je menda glavni vzrok, da so se letos že med trgatvijo nemški vinski trgovci v obilnem številu tukaj znašli in za lepo ceno obilno vina pokupili. V najboljših Ljutomerskih goricah je sedaj navadna cena novemu vinu štrtinjak po 120—130 gld. pa les nazaj, v bolj stranskih vrh in manjši posestniki ga pa dajejo tudi po 100 gld.

Da bi vinski trgovci posodo s seboj pripeljali, dobili bi čisto še boljši kup dobro vino, ker ljudje imajo še malo posode, nova pa je silno draga. Ako gorice več let obilniše obrodijo, utegne še hudo biti za posodo, kajti hrastovega lesa je vsako leto manj, sodarskega rokodelstva se tudi že skoro nihče noče učiti; množino na gorenje Štajarsko prodanih sodov pa navadno nikoli več ne vidimo.

Nekteri trgovci sedaj vino kupijo s pogojem, da poznej sode nazaj pošljejo, vendar malokdo je volje, pod tem pogojem vino prodati, ker večinoma potem pokvarjeno in potrto posodo nazaj dobi.

Na kolodvorih v Ormožu in v Radgoni je bojda toliko novega vina, da že ne vedó, kam bi ga djali, ker ga skoraj vsaki dan več pripeljajo, kakor ga morejo na kolodvoru naložiti in odpeljati.

Vinski trgovci so hitro ovohali, da se takšna kapljica ne dobi vsako leto, zato se sedaj tako za njo trgajo. Kdor bo zamogel letošnje vino obdržati, da se zgodnja, utegne imeti tako žlahtno kapljico, kakoršna je bila v letu 1834., ktero še sploh držijo za najboljšo, kar je sedanji rod pomni.

Komur je toraj mar, da se oskrbi z dobro, žlahtno kapljico, naj se potruži, da si jo oskrbi; kajti če bode se tako naglo prodajala, kakor do sedaj, bode je v par mesecih jako težko še kje dobiti.

Domače novice.

(Pedeset goldinarjev) daroval je mil. knezoškof dr. Missia župnijski cerkvi v Podčetrtku kot prispevek za nove zvonove. Lepoubrano zvonenje je vernemu Slovencu najlepša godba, ki mu jo sploh dati moreš. Žalibog, da ga še povsod nimajo, kakor bi ga bilo želeli.

(Pisateljsko društvo) ima nocoj svoj zabavni večer v gostilni gospe Schunko na Dunajski cesti.

(Slovensko učiteljsko društvo) se je 21. t. m. konstituiralo. Predsednik mu je šolski ravnatelj A. Praprotnik, podpredsednik profesor Predika, blagajnik pa je Iv. Tomšič, učitelj na vadnici. V odboru so še: Borštnik, Govekar, Papler, Stegnar, Žumer. Profesor Levec se je zahvalil za odborništvo, ker je v četrtkih zadržan ter mu ni mogoče pri sejah navzoč biti. Prihodnjo sejo bode imelo društvo — ako se kaj nenavadnega ne pripeti — prvi četrtek meseca novembra. Blagajnik je poročal, da je denarno stanje izredno dobro, vendar takih izrednih dohodkov, kakor so bili preteklo leto iz prodaje Razinger-Žumer-jevih abecednih tabel, ne bode vsako leto, vendar misli, da se nagrada s 50 gld. smé razpisati; a vsebina temu, kaj se ima pisati, se naj natančno določi in pri presoji se je potem ravnati. — Istega dne se je konstituirala tudi „Narodna Šola“. Predsednikom je voljen Srečko Stegnar, podpredsednikom A. Žumer, blagajnikom in tajnikom Franc Govekar, nadučitelj v Šiški. V odboru so še: A. Praprotnik, Franc Praprotnik, Funtek, Močnik, Podkrajšek, Tomšič. V odboru je toraj gosp. Funtek, ki je spisal „Prizore iz otroškega življenja“ in sedaj spisuje pesmice za otroke po otročjih zabaviščih. Po tem, kar smo sedaj brali, ima gospod Funtek posebno srečno peró za take pesni in pripovedi, želimo mu najboljšega uspeha, temveč ker marljivi gosp. pisatelj tih ledino orje.

(Sto in sedemdeset delavcev) iz Kranjske šlo je te dni na Rusko, kjer so dobili vsi dobre službe v ruski Armeniji pri Karsu. Sekali in pripravljali bodo les za veliko žago.

(Razpis udobave.) C. kr. državno vojno ministerstvo namerava za leto 1887 potrebne zimske plahte (koce), letinske odeje in odeje za konje oskrbeti potom splošne konkurence. Potrebovalo bode 8000 zimskih kočev, 8000 letinskih odej in 10.800 odej za kouje. Pri ponudbeni obravnavi se bode oziralo le na one osebe, ktere ponujeno blago izdelujejo v lastni tovarni. Pismene ponudbe morajo neposredno in najdalje do 25. novembra 1886 do 10. ure dopoldne priti v vloženi zapisnik državnega vojnega ministerstva. Razglas in ponudbeni obrazci zamorejo se pogledati tudi pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

(Zlatega denarja) zapustil je ranjki Celovski škof Funder 15.000 goldinarjev napoleondorov in za 2000 gld. cesarskih cekinov.

(Narodni volilci) kmečkih občin Ptujkega okraja zberó se na dan volitve 28. t. m. v Ptujskem „Narodnem domu“, od koder gredó ob 8½. uri skupno na volišče, kjer si bodo volili soglasno slovenskega kandidata dr. Franca Jurtela, odvetnika in posestnika v Ptujem. Dr. Jurtela je rojen pri sv. Andreju v Slovenskih goricah 1854. l. sin kmečkega stanú. Starši so mu pomrli, ko je še v osnovne šole hodil in preselil se je tedaj s svojim bratom Andrejem, kateri je profesor v Petrogradu, v Ptuj. Tukaj je osnovne šole dokončal in se podal na Mariborsko gimnazijo, kjer je leta 1875 maturo dovršil. Pravoslovne študije dovršil je v Građeu in od tega časa posloval je v Ptuj kot odvetniški koncipient. Z ranjkim gosp. dr. Gregoričem sta si bila dobra prijatelja in govori se, da bode prevzel njegovo pisarno in že s 1. novembrom tega leta postal samostalni odvetnik v Ptuj. Dr. Jurtela je eden najdelavnejših narodnjakov na Slovenskem Štajarskem. Pri ustanovitvi „Narodnega doma“ v Ptuj delal je neumorno z drugimi Ptujskimi narodnjaki, kakor z dr. Gregoričem, dr. Plojem, dr. Čučkom, Jureom in Urbancem. Ustanovitev posojilnice v Ptuj je njegovo delo. Reči se toraj sme, da je ta kandidatura srečna. Ker smo si zbrali takega značajnega moža za našega kandidata, bomo na dan volitve, t. j. dne 28. t. m. enoglasno oddali glasove g. dr. Fr. Jurteli! Živio kandidat narodne stranke g. dr. Fr. Jurtela!

(Muškatovec,) okoli Maribora pridelavano izborno vino, plačuje se letos po 20 goldinarjev vedro.

(Državni uradniki) X. in XI. razreda izročili so prošnjo državnemu zboru za povišanje dohodkov času primerno.

(Za kolero) zbolela sta v Trstu predvčeranjem dva, umrl je pa 1.

Telegrami.

Budadešt, 23. okt. Od včeraj do danes zbolelo je 30 ljudi za kolero, umrlo pa 14.

London, 23. okt. Admiraliteti se sporoča, da se je angleški avizo-parnik „Imogene“, ki je šel v Solun po poslanika White, da bi ga bil prepeljal v Carigrad, nedaleč od Galipolja razbil. Ljudi ni zgubil nihče življenja.

Umrli so:

V bolnišnici:

17. okt. Franc Lesar, gostac, 39 let, otrpnjenje možgan. — Katarina Lukančič, gostija, 73 let, Marasmus.

18. okt. Marija Sterniša, delavka, 36 let, jetika. — Karolina Verhove, delavka, 50 let, vsled raka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
opazovanja						
7. u. zjut.	734-15	+11-4	sl. zap.	dež	8-10	
22. u. pop.	736-04	+12-0	sl. jzap.	dež		
9. u. zveč.	738-60	+8-6	sl. jzap.	del. jasno		

Skoraj ves dan dež, zvečer jasno. Srednja temperatura 10-7° C., za 0-4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 25 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ — „
Papirna renta, davka prosta	100 „ 50 „
Akcije avstr.-ogerske banke	865 „ — „
Kreditne akcije	279 „ 30 „
London	125 „ 20 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleon	9 „ 90 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 91 „
Nemške marke	61 „ 35 „

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani javljam, da sem se iz Savinjske doline, kjer sem bil že jedno leto samostojen, v Ljubljano preselil. Ob tej priliki se najljubše zahvaljujem za skazano mi dosedanje zaupanje, ob enem pa se priporočam prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za vsakovrstne **poprave orgelj**, kakor tudi za

zgradbo novih orgelj

po novem in starem načinu. Mnogoletnekušnje pri odličnih mojstrih v Ljubljani, Mariboru in na Dunaji so porok za natančno in vestno izvršitev izročene mi dela. Nadeja se obilnih naročil z najodličnejim spoštovanjem

Ernest Petrič,

(1) orgljar na Sv. Petra nasipu št. 65.

Jakob Nagode,

krojač,

naznanuje, da se je o sv. Mihelu preselil ter stanuje sedaj v Florijanskih ulicah, hiš. št. 13 v tretjem nadstropji ter se vsem čast. gospodom za daljno zaupanje in delo vladno priporoča. (1)

Razglas.

Kranjski deželni odbor s tem objavlja, da se bodo pogodbene obravnave o samostojni deželni nakladi po 6 gold. od vsacega hektolitra (oziroma po 6 kr. od vsacega litra) porabljenih žganih pijač (žganja, špirta, ruma, araka, punčnega cveta, rozolije, likera in poslaščenih žganih pijač sploh) za leto 1887. v smislu določil razglasila c. kr. deželnega predsednika za Kranjsko dne 12. januarja 1885, dež. zak. II. del. št. 6, v vseh zdolej omenjenih davčnih okrajih vršile.

Dogovor se bode v drugi polovici meseca novembra 1886. l. vršil za vsak okraj posebej v prostorih c. kr. okrajnega glavarstva, oziroma v prostorih, kjer so uradni dnevi c. kr. okrajnih glavarstev. Za mesto Ljubljansko in davčni okraj okolice Ljubljanske se bode vršil skupni dogovor.

Tirja se pogodbene ali dogovorjene povprečnine (pavšale) od samostojne naklade za davčni okraj:

Postojnski	2.400 gld.
Škofjeloški	5.200 "
Brdski	2.400 "
Bistriški	1.600 "
Kočevski	1.200 "
Velikolaški	1.200 "
Krški	600 "
Idrijski	1.600 "
Kranjski	14.000 "
Kranjskogorski	2.800 "
Loški	3.000 "
Ljubljana (mesto)	14.000 "
Ljubljanski (okolica)	14.000 "
Kostanjeviški	400 "
Litijski	6.000 "
Logaški	2.000 "
Metliški	400 "
Vrhnjski	2.000 "
Mokronoški	1.600 "
Tržiški	4.000 "
Radoljski	10.000 "
Rateški	300 "
Ribniški	3.000 "
Novomeški	1.600 "
Žužemperški	600 "
Senožeški	1.200 "
Zatiški	1.600 "
Kamniški	12.000 "
Trebenjski	400 "
Črnomeljski	400 "
Vipavski	400 "

Pri pogodbeni ali dogovorni obravnavi mora navzoča biti večina vseh obdačenih obrtnikov davčnega okraja, po osebah in po obsegu obrtnij in taista večina mora pogodbi ali dogovoru pritrčiti.

Pooblaščenec obrtnikov morajo saboj imeti legalizovana pooblastila.

Povodom teh obravnav se smejo vložiti tudi zakupne ponudbe, na ktere se bode pa samo takrat oziralo, ako bodo zgoraj omenjeno letno navprečnino (pavšal) za najmanj deset procentov presežale, in ako se bodo do 10. novembra 1886. l. pri deželnem odboru vložile, da bo še mogoče ponujeno navprečnino pri obravnavi obrtnikom in trgovcem naznaniti. Te zakupne ponudbe, katerim je določiti 10% varščina morajo tudi izrečno zagotovljati, da ponudnika veže ponudba tako dolgo, dokler se mu ne bo naznanilo, ali je njegova ponudba sprejeta ali ne.

Zakupninski pogoji se lahko izvedo ob navadnih uradnih urah pri deželnem odboru kranjskem.

V Ljubljani, dne 18. oktobra 1886.

Od deželnega odbora kranjskega.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Matej Močnik.

Nekaj za gospé!

Več tisoč

ogrinjač

za jesen in zimo

iz najfineje Berolinske volne s franžami, popolnoma velike, v vseh barvah, kakor so: sive, rdeče, ružave, črne, bele, škotske in turške, razprodalo se bode zaradi izpraznitve prostora

po 1 gld. 10 kr.

komad. Razpošilja jih proti povzetju (1)

WAARENHAUS

„ZUR MONARCHIE“,

Dunaj. III. Hintere Zollamststrasse št. 9.

NB. Kdor več ogrinjač skupaj naroči, stane ga poština pri posamičnem komadu le nekaj krajcarjev.

Katoliška tiskarna

Valvazorjev trg št. 5

priporoča:

VIZITNICE

= v raznih oblikah =

Metvaške liste

po nizki ceni.

Kuverte
z firmo,
razpis, cenila,
vabila i. dr.

Vinske sode,

dobre, velike, po vinu dišeče iz hraščevine bi nekdo rad kupil. Ponudbe z natančno določenim številom, vsebino in ceno sprejema opravništvo „Slovenca“.

Lepo pozlačene

nagrobne križe

priporoča prav po nizki ceni

Franc Terček,

trgovec z železjem, Valvazorjev trg št. 5 v Ljubljani.

Cenike in slike na zahtevanje brezplačno. (2)

Zdravstvena vina.

1. Burgundsko vino, staro, priporoča se kot namizno vino, kakor tudi za slabokrvne in okrevajoče bolnike; zaradi svoje zdravilne lastnosti, ker ima v sebi obilo tanina, varuje posebno proti griži (diareji) ter je v istini najboljšo poživljuje, krepeče zdravstveno sredstvo. Steklenica po 60 kr.

2. Malaga-vino, staro, belo, pod imenom „Lacrima Christi“ znano, priporoča se bolj nego črno malaga-vino, v steklenicah po 1/2 litra 1 gl. 20 kr. in po 1/4 litra 60 kr. a. v. izvrstno in poznato za oslabele bolnike ter okrevajoče. (7)

3. Marsala-florio, najboljšo Sicilijansko namizno vino; za oslabele, bolnike in okrevajoče izborna okrepčujoče sredstvo, za zdrave pa je boljše in prikladnejše nego vsaka druga namizna vina. Steklenica 1 gl. a. v.

Vsa ta vina, v hladni, zračni in suhi kleti hranjena, dobivajo se vedno enako dobra

v lekarni **Piccoli-jevi**

„pri Angelu“ v Ljubljani

na Dunajski cesti.

= Prazne steklenice jemljemo po 5 kr. nazaj. =

Žrebanje že meseca decembra.

KINCSEM SREČKE à 1 gld.

11 srečk 10 gld.
samo

Glavni dobiček v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobikov.

(2)

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waltznergasse 6.

Kmetijski stroji

iz najslavnejih tvrdk po tovarniških cenah in to: mlatilnice na róko in na vrtilo, trijerji, čistilniki, slamo-reznice, robkalnice, stroji za sekanje repe, drobljivci, vsake vrste in velikosti; sesalnice in brizgalnice, ter za jesen stiskalnice za vino in mošt, kakor tudi obiralnice za grozdje itd.

Tistim poljedelcem, kateri bi se ktere teh prekoristnih strojev in orodij radi omislili, pa jih ne morejo takoj plačati, dovoljujejo se daljši plačilni obroki.

Šivalni stroji

dobivajo se ravno tu vsake vrste na zbiranje kakor tudi blagajnice, v katerih so spravljene reči pred ognjem in tatovi varne, prodaja

z najodličnejšim spoštovanjem

Frane Better,

Ljubljana, Stari trg št. 1, nasproti železnega mostu.

(8)

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.